

SYLABUS PRZEDMIOTU W SZKOLE DOKTORSKIEJ UR

Nazwa przedmiotu	Metodologia badań naukowych – dyscyplina archeologia
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Szkoła Doktorska UR
Rodzaj przedmiotu (<i>obowiązkowy, fakultatywny</i>)	obowiązkowy
Rok i semestr studiów	2020/2021; I sem.
Imię i nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących) przedmiot	Sławomir Kadrow
Imię i nazwisko osoby egzaminującej lub udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca przedmiot	Sławomir Kadrow
Wymagania wstępne	Ogólna wiedza z zakresu archeologii oraz nauk przyrodniczych, społecznych i humanistycznych.
Efekty uczenia się dla przedmiotu	
Wiedza:	<p>P8S-WG/1 Doktorant zna i rozumie światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne oraz zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe archeologii w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów.</p> <p>P8S-WG/2 Doktorant zna i rozumie główne tendencje rozwojowe archeologii.</p> <p>P8S-WG/3 Doktorant zna i rozumie metodologię badań naukowych, głównie w zakresie archeologii.</p> <p>P8S-WG/4 Doktorant zna i rozumie zasady upowszechniania wyników działalności naukowej, także w trybie otwartego dostępu</p>
Umiejętności:	<p>P8S-UW/1 Doktorant potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub dziedziny sztuki do twórczego identyfikowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym, a w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezę

	badawczą, - rozwijać metody, techniki narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, - wnioskować na podstawie badań naukowych	
Forma(y) zajęć, liczba realizowanych godzin		
Wykłady – 10 godzin; ćwiczenia – 20 godzin		
Treści programowe		
Tematy wykładów: <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy metodologii nauk przyrodniczych (Kartezjusz), społecznych (Habermas) i humanistycznych (Gadamer) w ujęciu historycznym – 2 godziny. 2. Metodologiczna charakterystyka głównych nurtów w rozwoju archeologii: (a) klasyczny ewolucjonizm, (b) szkoła kulturowo-historyczna, (c) marksizm w archeologii – 2 godziny. 3. Metodologiczna charakterystyka głównych nurtów w rozwoju archeologii: (a) procesualizm, (b) postprocesualizm – 2 godziny. 4. Charakterystyka najnowszych tendencji metodologicznych w archeologii scjentystycznej: (a) neodarwinizm, (b) archeometria, (c) kwantyfikacja, (d) elementy modelowania matematycznego – 2 godziny. 5. Charakterystyka najnowszych tendencji metodologicznych w archeologii społecznej i humanistycznej: (a) globalizacja, (b) pamięć kulturowa, (c) perspektywa „Histoire Croisée” – 2 godziny. Ćwiczenia – <ol style="list-style-type: none"> 1. krytyczna analiza 3 artykułów z zakresu archeologii scjentystycznej – 7 godzin. 2. krytyczna analiza 3 artykułów z zakresu archeologii społecznej – 7 godzin. 3. krytyczna analiza 3 artykułów z zakresu archeologii humanistycznej (historycznej) – 6 godzin. 		
Stosowane metody dydaktyczne	Wykłady z prezentacją multimedialną, omówienie i wyjaśnienie zagadnień przez prowadzącego. Ćwiczenia - praca doktorantów nad lekturą wybranych prac z zakresu teorii archeologii, krytyczna analiza przykładów, dyskusja z udziałem prowadzącego.	
Metody sprawdzania i oceny efektów uczenia się uzyskanych przez doktorantów, w tym forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Wykład (opanowanie wiedzy z zakresu tematycznego wykładów) - egzamin i zaliczenie Ćwiczenia – zaliczenie z oceną (aktywna praca nad krytyczną analizą 9 wybranych prac).	
Całkowity nakład pracy doktoranta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach	Liczba godzin w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem (wg	Wykłady – 10 godzin Ćwiczenia – 20 godzin

	programu kształcenia)	
	Praca własna doktoranta	Przygotowanie do ćwiczeń - 30 godzin Przygotowanie do egzaminu – 120 godzin
	SUMA GODZIN	180 godzin
Język wykładowy	polski	
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kartezjusz, „Rozprawa o metodzie”. Warszawa 2002. 2. H.-G. Gadamer, „Prawda i metoda”. Warszawa 2004. 3. J. Habermas, „Teoria i praktyka”. Warszawa 1983. 4. M. Johnson, „Teoria archeologii. Wprowadzenie”. Kraków 2013. 5. M. S. Przybyła, „Teoria ewolucji w archeologicznych badaniach nad dawnymi społeczeństwami”. Kraków 2014. 6. H. Vandkilde, „Brozization. The Bronze Age as Pre-Modern Globalization” <i>Præhistorische Zeitschrift</i> 91, 103-123 (2016). <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hodder I. „Czytanie przeszłości”, Poznań 1995. 2. A. Marciniak i in. (red.), <i>Przeszłość społeczna. Próba konceptualizacji</i>”. Poznań 2012. 3. Assman J. <i>Pamięć kulturowa. Pismo, zapamiętywanie i polityczna tożsamość w cywilizacjach starożytnych</i>. Warszawa 2008. 4. Barański J. <i>Świat rzeczy. Zarys antropologiczny</i>. Kraków 2007. 5. Kadrow S., Rączkowski W. (red.), <i>Things, Sources, Interpretations (= Analecta Archaeologica Ressoviensia 4)</i>. Rzeszów 2009. 	